

[Honoré]

telse må hvile på uddannelse og kvalifikationer.

Det andet forslag, B 41, kan vi heller ikke støtte. Vi mener som andre ordførere, at det er et helt vilkårligt tal, SF har valgt, at 40 pct. af midlerne skulle komme kvinderne til gode. Vi har af arbejdsministeren fået at vide, at det er meget forskellige midler, der går til kvinderne inden for de forskellige områder, og hvis man havde gennemført denne 40 pct.s regel, ville kvinderne på nogle områder endog have været betydelig ringere stillet, end de har været indtil nu, så det er et meget uigennemtænkt forslag. Vi kan ikke støtte det.

Helga Soltau (DR):

Man kan beklage, at det er nødvendigt i året 1978 at debattere sager som disse.

Vi ved alle, og vi kan være enige om, at ledighed er en katastrofe både for mænd og for kvinder, og når hr. Melchior siger, at kvindernes arbejdsløshed er et romantisk begreb, synes jeg egentlig, vi er lidt langt ude på overdrevet.

Vi er i den situation i dag, at mennesker, dvs. mænd og kvinder, i dette samfund har pligt til at hjælpes ad for at få det til at fungere. Det er i mange situationer af nød, men det kan også være af lyst til at komme ud og være med i samfundet, at kvinderne kommer mere ud end nogen sinde. Men der er en faktor, der spiller ind – det var DKP inde på – og det er spørgsmålet om økonomi. Det er hele vores omkostningsniveau og vores bolig-situation, der gør, at det er nødvendigt, at begge parter er ude at tage et nap med.

Men når nu SF kommer frem med sine forslag én gang til, vil vi da ikke være negative over for dem. Vi synes måske nok, det er en hård frist, at amter, kommuner og stat inden 1. januar 1979 skal udarbejde en redegørelse til ligestillingsrådet over, hvor mange mænd og hvor mange kvinder der er ansat på alle niveauer på den offentlige arbejdsplads.

Vi er fuldt ud enige i det, der kom frem tidligere på dagen her, at det offentlige må gå foran med hensyn til ligestilling mellem mænd og kvinder på arbejdspladsen. Vi er jo i den situation, og det ved vi alle, at kvinder er bagefter, de er bagefter med hensyn til uddannelse, de er bagefter med hensyn til

avancementsmuligheder, og de er bagefter med hensyn til stillingsbesættelser, så vi har da ikke noget imod, at der bliver pillet ved lidt af dette, og derfor har vi heller ikke noget imod, at man henstiller til kommuner og amter at se på sagen ikke bare ud fra et kvindesagligt, men også ud fra et samfundssagligt og et menneskesagligt synspunkt til gavn for os alle sammen.

Med hensyn til beslutningsforslag nr. B 41, hvor man sætter sig meget fast på, at kommuner og amter skal bruge 40 pct. af de midler, der ved lov skal anvendes til ekstraordinære beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, synes vi også, at det kan være en farlig ting, at man sætter sig fast på en bestemt procentsats. Men vi vil da godt være med til fortsat at kigge på det, og vi synes også, det er helt urimeligt, som det fra SFs side er kommet frem, at disse penge hovedsagelig er blevet brugt til bygge- og anlægssektoren, hvorved der er kommet 11.000 mænd i arbejde og kun 2.000 kvinder. Det er vigtigt, at der skabes lighed netop af hensyn til kvindernes selvstændighed og økonomiske uafhængighed, derfor vil vi godt lege med i denne sag.

Kurt Hansen (VS):

Af bemærkningerne til de forslag, som SF har fremsat, fremgår det klart, men trods alt noget generelt, at det, SF er ude på, er at modvirke det kønsopdelte arbejdsmarked. Dette er i hvert fald at give en positiv tolkning af formuleringene i bemærkningerne. Jeg vil godt korrektes, hvis det er opfattet forkert. Bemærkningerne er sparsomme, men hvis de er at opfatte på den måde, som jeg tolker dem her, kan jeg sige, at vi er enige i det principielle sigte, som SF har med at fremsætte beslutningsforslagene.

Vi er som sagt med på intentionerne i beslutningsforslag nr. B 40, men vi mener nok, at det havde været rimeligt at forsøge at gå lidt mere ind på at forfølge nogle konkrete målsætninger. Hvor er det, der mere præcist skal sættes ind? Hvordan er det, vi skal nå op på de 40 pct., som SF åbenbart har sat som en nedre grænse? Der kan være forskellige ting, som nok trænger til at blive undersøgt noget grundigt, når forslaget er så generelt formuleret, som tilfældet er. Men vi vil godt i arbejdsmarkedsudvalget, som forslaget